

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 13C/396/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715215400
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Lehotský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6715215400.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Jurajom Lehotským v právnej veci žalobcu: K. G., X.. XX.XX.XXXX, trvale bytom G., prechodne bytom Z. M. XX, XXX XX B., občan SR, právne zastúpený advokátskou kanceláriou AK Dlhopolec s.r.o., so sídlom Nám. SNP 27, 960 01 Zvolen, IČO: 36 867 306, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra SR, so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866, o vydanie vecí, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobcovi 1 ks pečatný prsteň zo žltého kovu štvorcového tvaru, v ktorom je tvar hviezdičky s bielym kamienkom, 1 ks retiazku zo žltého kovu o hmotnosti 23 g a 1 ks masívny prívesok zo žltého kovu tvaru obdĺžnika rozmerov 6 x 8 cm o hmotnosti 32,6 g v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca má právo na náhradu trov konania v plnej výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou proti žalovanému doručenu na tunajší súd dňa 09.11.2015 domáhal toho, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi z úschovy pánsky pečatný prsteň zo žltého kovu štvorcového tvaru, v ktorom je tvar hviezdičky s bielym kamienkom diamantom, retiazku zo žltého kovu o hmotnosti 23 g a masívny prívesok zo žltého kovu v tvare obdĺžnika rozmerov 6 x 8 cm o hmotnosti 32,6 g, pričom tieto veci sú spísané v uznesení Okresného riaditeľstva policajného zboru vo Zvolene zo dňa 04.07.2014 ČVS: ORP-615/OVK-ZV-2013, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

2. V žalobe žalobca uviedol:

„Dňa 04.07.2013 som Okresnému riaditeľstvu PZ vo Zvolene podľa ust. § 89 ods. 1 Trestného poriadku vydal rôzne veci, z ktorých väčšina mi bola podľa ust. § 97 ods. 1 Trestného poriadku vrátená (viď Uznesenie zo dňa 10.07.2014, ČVS: ORP-615/OVK-ZV-2013). Zvyšnú časť vecí mi Odporca nevydal a s mojím nárokom ma odkázal na občianskoprávne konanie. Uvádzam, že veci, ktorých vydania sa v tomto konaní domáham sú mojím výlučným vlastníctvom, nadobudol som ich riadnymi kúpnyimi zmluvami uzavretými v záložniach vo Zvolene (na Nám. SNP 7 a Hviezdoslavovej 16), o čom prikladám doklady. Aj zo skutočnosti, že ma sám odporca odkázal na občianskoprávne konanie je podľa mňa zrejmé, že som vlastníkom týchto vecí a odporca mi ich má z úschovy vydať. Viem, že si vlastnícke právo k predmetným huteľným veciam nároku aj istá pani C. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXX/X, XXX XX B., no táto svoje vlastnícke právo k týmto veciam ničím nepreukazuje.“

3. Žalovaný sa k predmetnej žalobe písomne vyjadril prostredníctvom Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Banskej Bystrici, v ktorom uviedol:

„Z obsahu žalobného návrhu vyplýva, že uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru vo Zvolene ČVS: ORP-615/OVK-ZV-2013 zo dňa 10.07.2014 bola navrhovateľovi v súlade s § 97 Trestného poriadku vrátená väčšina vecí, ktoré navrhovateľ v zmysle § 89 Trestného poriadku vydal orgánom činným v trestnom konaní. Vo zvyšnej časti vecí bol navrhovateľ odkázaný na občianskoprávne konanie, nakoľko si na ne vlastnícke právo nárokovala aj iná osoba.

Vo vzťahu k samotnému žalobnému návrhu zastávame stanovisko:

Dôvodné pochybnosti o práve na vec nemôže v trestnom konaní odstraňovať orgán činný v trestnom konaní. O spornom práve na vec rozhoduje výlučne súd v civilnom konaní, pričom úlohou orgánov činných v trestnom konaní je zabrániť nakladaniu s vecou až do objasnenia práva na ňu. V takom prípade je vec ponechaná aj naďalej v úschove a upozorní osoby, ktoré si na ňu robia nárok, aby si ho uplatnili v občianskom súdnom konaní, pričom v rámci upozornenia určí zároveň aj lehotu na podanie súdnej žaloby.

Zo skutkového stavu opísaného v žalobnom návrhu vyplýva, že navrhovateľ mal podať žalobu o určenie vlastníckeho práva a nie žalobu o vydanie vecí.

Podľa nášho názoru vo vyššie uvedenej právnej veci odporca, Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, nie je pasívne vecne legitimovaný. Podľa nášho názoru nie je pasívne vecne legitimovaným subjektom ani Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Banskej Bystrici a rovnako ani Okresné riaditeľstvo Policajného zboru vo Zvolene, ktoré vo veci konalo, a to z dôvodu, že žiaden z vyššie uvedených subjektov si na predmetné veci uvedené v žalobnom návrhu neuplatňuje vlastnícke právo. Uvedený názor ohľadom nedostatku pasívnej vecnej legitimácie štátu či Ministerstva vnútra slovenskej republiky je premietnutý napr. v rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3C/156/2010-82 zo dňa 23.09.2011 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/19/2012 zo dňa 13.03.2012, rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 14C/222/2012 za dňa 14.03.2013.“

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prednesom zástupcov strán, výsluchom žalobcu, obsahom vyšetrovacieho spisu OR PZ OKP vo Zvolene č. ČVS: ORP-615/OVK-ZV-2013, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

5. Súd z prednesu právnej zástupkyne žalobcu zistil, že táto k veci uviedla: Dňa 04.07.2013 vydal žalobca Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru odbor kriminálnej polície Zvolen veci špecifikované v tejto zápisnici, kde okrem iného sa tu nachádza 1 ks retiazka zo žltého kovu, 1 ks pečatného prsteňa zo žltého kovu a 1 ks masívny prívesok tvaru obdĺžnika v rozmere 6 x 8 cm. K veci uviedla, že vrámci tohto konania sa domáhajú vydania práve týchto vecí, ktoré doteraz navrhovateľovi neboli vydané. V zápisnici o vydaní vecí sa nachádza 9 ks pečatného prsteňa zo žltého kovu, ale 8 ks už bolo vydané, a preto sa domáhajú len 1 ks pečatného prsteňa zo žltého kovu. K veci uviedla, že čo sa týka pánskeho prsteňa s briliantom, tak tento prsteň kúpil žalobca dňa 02.02.2012 v záložni vo firme Breva, ktorá má sídlo kpt. Nálepku 5, Prešov, avšak má pobočku aj vo Zvolene a týmto dokladom dokladujú tú skutočnosť, že žalobca sa stal vlastníkom tohto pánskeho prsteňa s briliantom, pričom ide práve o ten prsteň, ktorý je z tých 9 ks pečatných prsteňov zo žltého kovu, ktoré boli zaistené a vydané na základe zápisnice o vydaní vecí. Z tohto listinného dôkazu vyplýva, že ide o zlato v množstve 23 g, pričom ide o 1 ks retiazky zo žltého kovu, ktorá je zahrnutá v zápisnici o vydaní vecí. Ďalej vlastníctvo žalobcu preukazujú dokladom zo záložne vo Zvolene, pričom prevádzkovateľom tejto záložne je L. Ž. z adresy F. X. X, J. a z tohto dokladu vyplýva, že dňa 09.02.2012 kúpil žalobca prívesok zo žltého kovu v množstve 32,60 g za sumu 1.141,- €. K veci ďalej uviedla, že je pravda, že policajný orgán oznámil žalobcovi, že nejaká osoba C. R., si uplatňuje nejakým spôsobom vlastnícke právo k týmto veciam, avšak pokiaľ majú vedomosť, žiadne aktívne kroky k tomuto neurobila a podľa nich vlastnícke právo k týmto veciam nepreukázala. K veci uviedla, že oni nemajú naliehavý právny záujem na určení, že sú vlastníkmi predmetných hnutelých vecí, ale majú záujem na tom, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať predmetné hnutelné veci. Tvrdila, že práve Ministerstvo vnútra SR je subjektom, ktorý má pasívnu legitimáciu na vydanie vecí, lebo je vrcholným orgánom jednotlivých orgánov, ktoré zaistili predmetné veci.

6. Súd z výsluchu žalobcu zistil, že žalobca o tom, že sa predáva predmetný tovar -hnutelné veci, ktoré sú predmetom tohto konania, sa dozvedel od svojho kamaráta, ktorý pracoval v záložni. Následne si požičal na kúpu týchto vecí peniaze a nakúpil tieto veci cez záložňu. K veci ďalej uviedol, že dňa 04.07.2013 došlo k zaisteniu jeho osoby z dôvodu podozrenia z týrania blízkej a zverenej osoby. V rámci toho ho vyšetrovateľ vyzval, aby mu vydal všetky veci, ktoré mal pri sebe. Následne mu vydal predmetné veci dňa 04.07.2013 podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku. K veci ďalej uviedol, že on bol zaistený z dôvodu týrania zverenej osoby a je pravdou, že bolo potom začaté trestné stíhanie aj z trestného

činu šírenia toxikománie, ale zatiaľ voči jeho osobe nebolo vznesené obvinenie, ale je pravda, že toto trestné stíhanie ešte pokračuje. Vrámci tohto trestného stíhania sú zadržané a zaistené tieto veci, ktoré sú predmetom tohto konania. K veci ďalej uviedol, že potom kontaktoval vyšetrovateľa, aby mu vydal predmetné veci, urobil aj písomnú žiadosť, časť vecí mu bola vydaná, neboli mu vydané práve tieto veci, ktoré sú predmetom tohto konania, a to z dôvodu, že mu bolo povedané, že zatiaľ nepreukázal, že sú to jeho veci. Následne urobil tie úkony, ktoré urobil. Z tohto dôvodu sa v plnom rozsahu pridržiaval výpovede svojej právnej zástupkyne a žiadal, aby súd návrhu vyhovel a tvrdil, že predmetné veci, ktoré sú predmetom tohto konania sú v jeho vlastníctve a nie sú potrebné pre ďalšie trestné konanie. Z týchto dôvodov ich žiadal naspäť.

7. Súd z prednesu zástupkyne žalovaného zistil, že oni žiadajú návrh v celom rozsahu zamietnuť. V prvom rade tvrdila, že žalovaný nemá pasívnu legitimáciu, aby vystupoval v tomto konaní, nakoľko majú za to, že žalobca má podať návrh na určenie vlastníckeho práva voči osobám, ktoré takisto tvrdia, že sú vlastníckymi predmetných huteľných vecí, čo vyplýva zo spisového materiálu Okresného riaditeľstva Policajného zboru ČVS: ORP-615/OVK-ZV-2013. Dokonca vyšetrovateľ oznámil žalobcovi listom zo dňa 10.07.2014 skutočnosti, ktoré vyplývajú z tohto spisu a upozornil ho ako má postupovať.

8. Súd z listinného dôkazu, a to zápisnice o vydaní vecí zo dňa 04.07.2013 v konaní pred Okresným riaditeľstvom Policajného zboru, odbor kriminálnej polície, Zvolen, ČVS: ORP-615/OVK-ZV-2013 zistil, že dňa 04.07.2013 žalobca vydal vyšetrovateľovi policajného zboru okrem tam špecifikovaných huteľných vecí aj tieto huteľné veci:

- 1 ks retiazka zo žltého kovu,
- 9 ks pečatné prstene zo žltého kovu,
- 1 ks masívny prívesok tvaru obdĺžnika rozmerov 6 x 8 cm

Tieto veci vydal ako dôležité pre trestné konanie. Tieto veci boli vydané podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku.

9. Súd z listinného dôkazu, a to listu adresovaného žalobcovi zo dňa 10.07.2014 od Okresného riaditeľstva Policajného zboru, odbor kriminálnej polície Zvolen zistil, že v tomto liste okrem iného je uvedené, že na tunajšom odbore kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ vo Zvolene pod č. ČVS: ORP-615/OVK-ZV-2013 sa vykonáva vyšetrovanie za prečin šírenie toxikománie podľa § 174 ods. 1 Trestného zákona. Vrámci vyšetrovania dňa 04.07.2013 vydal svedok K. G., t. j. žalobca podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku aj tieto veci:

1. 1 ks pečatný prsteň zo žltého kovu štvorcového tvaru, v ktorom je tvar hviezdčky s bielym kamienkom a tento je vyobrazený vo fotodokumentácii pod poradovým číslom 1, na prvom obrázku vo vrchnom rade prvý zľava
2. 1 ks masívny prívesok zo žltého kovu tvaru obdĺžnika rozmerov 6 x 8 cm zobrazený vo fotodokumentácii pod poradovým číslom 2
3. 1 ks retiazka zo žltého kovu zobrazená vo fotodokumentácii pod poradovým číslom 4.

Uvedené veci boli vydané svedkom K. G., t. j. žalobcom, pre účely trestného konania a v priebehu vykonávaného vyšetrovania bolo zistené, že na uvedené veci a ich vrátenie si nárokujú žalobca a C. R., nar. XX.XX.XXXX vo B., trvale bytom B., R. XXX/X, pričom doposiaľ vykonanými dôkazmi nebolo jednoznačne potvrdené právo ani jednej z uvedených osôb na vrátenie týchto vecí a sú tu teda pochybnosti ohľadom ich práva na vrátenie týchto vecí.

V závere tohto listu bolo uvedené: „Vzhľadom na vyššie uvedené hore uvedené veci pre ďalšie konanie vrámci vyšetrovania sú už nepotrebné a je pochybnosť komu vrátiť veci s poukazom na § 94 ods. 1 / Trestného poriadku Vám týmto dávam na vedomie, že vyššie uvedené veci sú uložené v úschove v rámci Okresného riaditeľstva PZ vo Zvolene a s poukazom na § 97 ods. 1 / Trestného poriadku Vám týmto dávam na vedomie, že nárok na predmetné veci si môžete uplatniť v rámci občianskeho súdneho konania. V prípade, že si nárok na hore uvedené veci nebudete uplatňovať v rámci občianskeho súdneho konania v primeranej lehote, veci sa predajú a suma za ne utŕžená sa uloží do úschovy súdu.“

Tento list sa doručoval tiež C. R..

10. Súd z listinného dôkazu označeného ako Garancia firmy BREVA, Kpt. Nálepku 5, Prešov na klenotnícky tovar zistil, že v tomto listinnom dôkaze je uvedené: Identifikácia Názov: pánsky prsteň s briliantom, evidenčné číslo: 1W12 00088A, materiál AU, rýdzosť 515/1000, celková hmotnosť 9,70 g, kamene diamant, výbrus briliantový, tvar okrúhly, hmotnosť 1 x cca 0,11, celkový počet kameňov 1ks, celková hmotnosť kameňov cca 0,11, dátum vystavenia 02.02.2012.

11. Súd z ďalšieho listinného dôkazu zistil, že v tomto dôkaze je uvedený: Majiteľ L. Ž., Adresa F. X. X, J., Dňa 09.02.2013, Dokument č. 4, Používaný tovar, Množstvo 32,60 g, Suma 1.141,- €, Názov Au 0.585.

12. Súd z ďalšieho listinného dôkazu v ktorom je uvedený: Majiteľ L. Ž., Adresa F. X. X, J., Dňa 05.02.2013, Dokument č. 5 zistil, že je tu uvedený: Používaný tovar, Názov Rt Au 0.585 Množstvo 23 g, Suma 833,50 €.

13. Súd zo spisu Okresného riaditeľstva Policajného zboru, odbor kriminálnej polície vo Zvolene sp. zn. ČVS: ORP-615/OVK-ZV-2013 zistil, že v tomto konaní bola vypočutá ako svedkyňa C. R. nar. XX.XX.XXXX, bytom B., R. XXX/X a vo svojej výpovedi zo dňa 26.03.2014 okrem iného k veci uviedla: Vo svojom výsluchu sa vyjadrim len k šperkom zo žltého kovu, ktoré boli v tomto konaní zaistené môjmu bývalému druhovi K. G. (t. j. žalobcovi), s ktorým už v súčasnosti nebývam, pričom už spolu nežijeme od 13. septembra 2013. Čo sa týka vydaných šperkov zo žltého kovu, bola mi vyšetrovateľom predložená fotodokumentácia vydaných vecí - šperkov zo žltého kovu, kde po prezretí tejto fotodokumentácie, ako aj šperkov zo žltého kovu, ktoré mi boli predložené vyšetrovateľom k nahliadnutiu uvádzam, že prívesok platnička obdĺžnikového tvaru, ktorá sa nachádza vo fotodokumentácii pod číslom 2, je mojim vlastníctvom, ďalej uvádzam, že retiazka zo žltého kovu, ktorá je vyobrazená pod poradovým číslom 4, je mojim vlastníctvom, ďalej uvádzam, že dámska retiazka zo žltého kovu, ktorá je vyobrazená pod poradovým číslom 8, je mojim vlastníctvom. Ďalej uvádzam, že pánsky prsteň zo žltého kovu štvorcového tvaru, v ktorom sa nachádza tvar hviezdčky s diamantovým bielym kamienkom je tiež mojim vlastníctvom a tento je vyobrazený medzi prsteňmi pod poradovým číslom 1. K nadobudnutiu uvedených vecí, ktoré sú mojim vlastníctvom uvádzam, že finančné prostriedky na nákup týchto vecí som mala od svojej dcéry C. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., N. Š., číslo uviesť neviem, ktorá ?nančné prostriedky mala z predaja bytu. C. R. mi dala na nákup týchto mojich šperkov cca 2.000,- €, nakoľko ja som v tom období žila v spoločnej domácnosti s K. G., tento za tieto ?nančné prostriedky kúpil uvedené šperky, podľa mňa tieto kúpil v záložniach, bolo to v období rokov jar - zima 2012 - 2013. Následne tieto šperky mal u seba môj bývalý druh K. G. v čase, keď bol obmedzený na osobnej slobode políciou a tieto veci vydal v tomto konaní.

14. Na pojednávaní konanom dňa 01.08.2016 prítomné strany pristúpili k sudcovi a po nahliadnutí do fotodokumentácie v spise ČVS: ORP-615/OVK-ZV-2013 žalobca k veci uviedol, že na str. 289 označuje prvú fotku, ktorá je označená ako č. 1 a hneď prvý prsteň zľava zhora, že ide o prsteň, ktorý žiada vydať v tomto konaní a tvrdil, že je to jeho majetok. Ďalej žalobca na str. č. l. 290 tohto spisu označil prívesok, ktorý je na fotkách označený ako dvojka, ale pri fotke je zľava č. 4. Tak isto tvrdí, že je to jeho majetok a napokon žalobca označil na str. č. l. 291 vyššie uvedeného spisu retiazku, pri ktorej je č. 4, avšak pri tejto fotke je zľava č. 8 a tak isto tvrdil, že ide o jeho majetok.

15. Právna zástupkyňa žalobcu na záver k veci uviedla, že žiadajú žalobe v celom rozsahu vyhovieť, nakoľko podľa ich názoru uniesli dôkazné bremeno ohľadne skutočností tvrdných v žalobe. Pridržiavali sa ich písomných podaní ohľadne procesnej subjektivity žalovaného, ako aj jeho pasívnej legitímácie a na základe vyššie uvedeného tvrdili, že doteraz nebolo preukázané, že p. C. R. nejakým spôsobom si uplatnila svoje vlastnícke právo k predmetným hnutelným veciam, ktoré sú predmetom tohto konania, a naopak tvrdila, že žalobca uniesol dôkazné bremeno a jednotlivými listinnými dôkazmi preukázal, že je vlastníkom predmetných hnutelných vecí, a preto žiadala návrhu vyhovieť. Zároveň si uplatnila aj trovy konania v plnom rozsahu.

16. Súd zo záverečného prednesu zástupkyne žalovaného zistil, že žiadajú návrh zamietnuť a tvrdila, že žalovaný nie je vecne ani pasívne legitimovaný a majú za to, že žalobca mal dať určovaciu žalobu o určenie vlastníctva k predmetným hnutelným veciam a nie žalobu o vydanie vecí. V prípade úspechu v spore si neuplatňovali trovy konania.

17. Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpou, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

18. Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania vecí od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

19. Podľa § 11 Zákona č. 575/2001 Z. z., Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky je ústredným orgánom štátnej správy pre

a) ochranu ústavného zriadenia, verejného poriadku, bezpečnosti osôb a majetku, ochranu a správu štátnych hraníc, bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky, ochranu bezpečnosti a plynulosti železničnej dopravy, vecí zbraní a streliva, súkromné bezpečnostné služby, vstup na územie Slovenskej republiky a pobyt cudzincov na jej území, občianske preukazy, cestovné doklady a oprávnenia na vedenie motorových vozidiel, otázky azylantov a odídencom, evidenciu obyvateľov, evidenciu cestných motorových a prípojných vozidiel, integrovaný záchranný systém, civilnú ochranu a ochranu pred požiarmi,

b) všeobecnú vnútornú správu vrátane vecí územného a správneho usporiadania Slovenskej republiky, štátne symboly, heraldický register, archívy a registratúry, štátne občianstvo, matričné veci, zhromažďovanie a združovanie vrátane registrácie niektorých právnických osôb, o ktorých to ustanoví zákon, organizačné zabezpečenie volieb do Národnej rady Slovenskej republiky, organizačné zabezpečenie volieb prezidenta Slovenskej republiky a ľudového hlasovania o jeho odvolaní, organizačné zabezpečenie volieb do orgánov územnej samosprávy, organizačné zabezpečenie referenda, organizačné zabezpečenie volieb do Európskeho parlamentu, vojnové hroby, živnostenské podnikanie, povoľovanie verejných zbierok, koordináciu výkonu štátnej správy uskutočňovanej obcami, vyššími územnými celkami a orgánmi miestnej štátnej správy,

c) Policajný zbor a Hasičský a záchranný zbor,

d) koordináciu vzdelávania zamestnancov obcí a vyšších územných celkov plniacich úlohy štátnej správy.

20. Podľa § 35 ods. 1 Zákona č. 575/2001 Z. z., ministerstvá a ostatné ústredné orgány štátnej správy sú právnické osoby.

21. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca hodnoverným spôsobom preukázal svoje skutkové tvrdenia uvedené v žalobe, a preto žalobe ako dôvodnej v celom rozsahu vyhovel.

22. Súd si v konaní ako predbežnú otázku vyriešil otázku vlastníctva k predmetným huteľným veciam a dospel k záveru, že žalobca preukázal, že je vlastníkom 1 ks pečatného prsteňa zo žltého kovu štvorcového tvaru, v ktorom je tvar hviezdčky s bielym kamienkom, 1 ks retiazky zo žltého kovu o hmotnosti 23 g a 1 ks masívneho prívesku zo žltého kovu tvaru obdĺžnika rozmerov 6 x 8 cm o hmotnosti 32,6 g. Podľa názoru súdu žalobca preukázal, že sa stal vlastníkom predmetných huteľných vecí, keďže súdu predložil jednotlivé nákupné doklady od vyššie uvedených 3 huteľných vecí, a to čo sa týka 1 ks pečatného prsteňa od spoločnosti Breva, Kpt. Nálepku 5 Prešov dňa 02.02.2012. Čo sa týka 1 ks retiazky o hmotnosti 23 g od subjektu L. Ž., F. X. X, J. dňa 05.02.2013 a čo sa týka 1 ks masívneho prívesku o hmotnosti 32,6 g, tak žalobca predložil súdu doklad o nákupe tejto huteľnej veci zo dňa 09.02.2013 od subjektu L. Ž., F. X. X, J.. Súd tu poukazuje na tú skutočnosť, že práve žalobca predložil súdu predmetné listinné dôkazy svedčiace o nákupe týchto huteľných vecí.

23. V konaní nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že ďalšia osoba, ktorá si robila nárok na predmetné huteľné veci, a to C. R., trvale bytom B., R. XXX/X, urobila nejaké ďalšie právne úkony, ktorými by sa domáhala buď určenia vlastníctva k týmto huteľným veciam, alebo vydania týchto huteľných vecí.

24. Za daných okolností teda súd mal za preukázané, že žalobca uniesol dôkazné bremeno ohľadne toho, že je vlastníkom predmetných huteľných vecí, keďže súdu v konaní produkoval dôkazy, z ktorých vyplynul nákup týchto huteľných vecí.

25. Čo sa týka obrany žalovaného, že v predmetnom konaní nie je vecne ani pasívne legitimovaný, k tomu súd uvádza: Pasívna legitimácia žalovaného vyplýva zo Zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy, podľa ktorého je Ministerstvo vnútra SR ústredným orgánom štátnej správy pre policajný zbor (§ 11), riadi ho minister vnútra SR, ktorý zároveň zodpovedá za jeho činnosť. Ministerstvo vnútra SR je právnickou osobou (§ 35 ods. 1), ktorej spôsobilosť na práva

a povinnosti vyplýva z právnych predpisov súkromného práva. Zo zákona o policajnom zbore ďalej vyplýva, že minister vnútra SR zriaďuje a zrušuje útvary policajného zboru, určuje ich náplň, vnútornú organizáciu a môže určiť, ktorý útvar policajného zboru má spôsobilosť byť účastníkom súdneho konania alebo spôsobilosť samostatne konať pred súdom. V predmetnom prípade sú rozhodujúcimi útvarmi policajného zboru okresné riaditeľstvá policajného zboru, nakoľko minister vnútra SR vo vzťahu k nim nevydal žiadne rozhodnutia, ktorými by im priznal spôsobilosť byť účastníkmi súdneho konania alebo spôsobilosť samostatne konať pred súdmi, procesná subjektivita okresných riaditeľstiev policajného zboru neprichádza do úvahy. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalovaný má procesnú subjektivitu (§ 61 CSP), nakoľko má spôsobilosť na práva a povinnosti. Pasívna legitímácia žalovaného vyplýva aj z toho, že je zriaďovateľom Okresného riaditeľstva Policajného zboru vo Zvolene, ktorému bol žalobca nútený vydať (odovzdať) sporné huteľné veci, ktorých je výlučným vlastníkom. Tieto huteľné veci sa aj v súčasnosti nachádzajú v úschove Okresného riaditeľstva Policajného zboru vo Zvolene, kde sú zadržované, a preto ako pasívne legítimovaný subjekt prichádzal do úvahy jedine žalovaný.

26. Paragraf 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravuje nárok vlastníka na súdnu ochranu. Súdna ochranu vlastníckeho práva možno realizovať prostredníctvom dvoch typov žalôb, a to:

- a) žaloby na vydanie vecí,
- b) zapieracou žalobou.

Obidve žaloby chránia obsah vlastníckeho práva. Žaloba na vydanie vecí predpokladá, že iná osoba neoprávnené, t. j. bez právneho dôvodu, zadržáva vec patriacu vlastníkovi a súčasne mu ju odmieta vydať. Aktívna legitímácia patrí vlastníkovi, pasívna legitímácia prislúcha osobe, ktorá má vec fakticky u seba, avšak nemá na to žiaden právom aprobovaný dôvod.

27. Pokiaľ ide o otázku vlastníckeho práva k huteľným veciam, táto je otázkou predbežnou vo vzťahu k posúdeniu dôvodnosti podanej žaloby o vydanie huteľných vecí. Ustálená súdna prax vychádza zo zhodného záveru, že v prípade možnosti žalovať priamo splnenie povinnosti, treba vždy považovať určovaciu žalobu za neprípustnú, nakoľko neslúži potrebám praktického života, spornosť neodstraňuje a len vedie k nárastu súdnych sporov. Ak by totiž aj žalobcovi bolo žalobou o určenie vlastníckeho práva vyhovené a preukázal by na tom naliehavý právny záujem, takéto rozhodnutie by súčasne neukladalo povinnosť spornú vec vydať. Za daných okolností súd teda žalobe žalobcu vyhovel a z vyššie uvádzaných dôvodov zaviazal žalovaného na vydanie vyššie uvedených huteľných vecí, keďže v konaní bolo preukázané, že žalobca je vlastníkom týchto huteľných vecí, pričom v konaní bolo preukázané, že predmetné huteľné veci už nie sú potrebné pre účely trestného konania, a keďže z vyššie uvádzaných dôvodov pasívnu legitímáciu na vydanie predmetných vecí má práve žalovaný, súd zaviazal žalovaného na vydanie predmetných vecí.

28. Žalobca bol v konaní úspešný, súd o trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP a právo na náhradu trov konania priznal žalobcovi v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie vo vyhotovení dvojmo do 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne na Okresný súd Zvolen.

V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pre súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.